

แบบสรุปผลการเข้าร่วมฝึกอบรม

หลักสูตร “ข้าราชการท้องถิ่นระดับอาวุโส รุ่นที่ ๖”

ระหว่างวันที่ ๒๘ มกราคม - ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ขอยคลองหลวง ๘ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

*****

๑. การเข้ารับการฝึกอบรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑.๑ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ที่มีคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งระดับอาวุโส มีองค์ความรู้ ทักษะและสมรรถนะที่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบ

๑.๒ เพื่อพัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถทำงานในลักษณะทีมงานได้อย่างเหมาะสม

๑.๓ เพื่อพัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความสามารถและสมรรถนะด้านการบริหารงบประมาณ การเงินและการคลัง การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานแบบบูรณาการ และการขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรมเป็นผู้นำที่มีมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงานและวางตน

๑.๕ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และสร้างความสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานระหว่างกันในอนาคต

๑.๖ เพื่อพัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับนำไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. หัวข้อวิชาและเนื้อหาของหลักสูตรการฝึกอบรม มีดังนี้

๒.๑ การพัฒนาบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรยายโดย นางสาวฐิติมา ปุยออด

สรุปเนื้อหาวิชา กระบวนการสร้างการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ ทักษะ สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคคลซึ่งจะทำให้เกิดความก้าวหน้าต่อตนเองและและองค์กร

ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร

- ช่วยแก้ไขปัญหา การขาดความรู้ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน
- ช่วยทำให้เกิดการประหยัดลดการสิ้นเปลืองวัสดุ อุปกรณ์ลดค่าใช้จ่ายในการทำงาน
- แบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา
- เกิดความก้าวหน้าทางความคิด มีวิธีการทำงานที่ทันสมัย ทำงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

วิธีการพัฒนา

ขณะปฏิบัติงาน

- เรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ศึกษาจากคู่มือ ระเบียบแนวทางปฏิบัติราชการ
- สอนงาน ให้คำปรึกษาแนะนำ
- การเป็นพี่เลี้ยง การสังเกตการณ์
- มอบหมายงาน เพิ่มมูลค่าในงาน เพิ่มปริมาณงาน
- การปฏิบัติหน้าที่แทน รักษาราชการแทน
- การมอบให้เข้าร่วมการประชุม
- การย้าย การเปลี่ยนหมุนเวียนงาน

นอกการปฏิบัติงาน

- การฝึกอบรม สัมมนา
- การศึกษาดูงาน การฝึกงาน
- การค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารคู่มือหนังสือ และผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ
- การศึกษาต่อ

๒.๒ การสร้างทีมงานและภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์

บรรยายโดย อาจารย์ ดร.อาคร ประมงค์

สรุปเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของผู้นำที่มีความรู้ มีเขาวนปัญญาสูง มีบุคลิกภาพและมีพฤติกรรมทางสังคม ใช้ความคิดใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหา สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ที่จะส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลซึ่งผู้นำจะต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้วย ผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีไหวพริบและมีข้อมูลในเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหา การแก้ปัญหาของผู้นำต้องอาศัยความรู้ที่จะกำหนดแนวความคิด การมีเขาวนปัญญาจะช่วยให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคล่องแคล่วและมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี เป็นผู้ที่สามารถรับมือกับความขัดแย้งและความวุ่นวายได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต้องยึดถือความถูกต้อง มีพลังที่จะฟันฝ่าอุปสรรคและเป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา

๒.๓ แนวทางการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรยายโดย นางสาวผ่องพรรณ มุขระโกษา

สรุปเนื้อหาวิชา ใน พ.ศ.๒๕๔๐ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการปฏิรูปการบริหารงานบุคคลท้องถิ่นของไทย ด้วยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้แสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนของรัฐที่จะกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่ารัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมา จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นผลให้เกิดการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในด้านการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น โดยมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับท้องถิ่นของตนได้โดยตรง และให้มีองค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลาง กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม

การกำหนดตำแหน่ง พนักงานส่วนท้องถิ่น จำแนกกลุ่มประเภทได้ ๔ ประเภท ได้แก่

๑ ประเภททั่วไป คือ ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานสนับสนุน งานบริการ งานปฏิบัติการ ของหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งบรรจุจากผู้จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

๒ ประเภทวิชาการ คือ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จปริญญาทางวิชาการตามที่ ก.ถ. กำหนดให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

๓ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น คือ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับฝ่าย กอง สำนัก หรือตำแหน่งอื่นที่มีระดับเทียบเท่าตามที่ ก.ถ. กำหนด

๔ ประเภทบริหารจัดการท้องถิ่น คือ ตำแหน่งปลัดและรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง อบจ. เทศบาล และ อบต. หรือตำแหน่งอื่นที่มีระดับเทียบเท่า ตามที่ ก.ถ. กำหนด

การคัดเลือกเพื่อเลื่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ระดับอาวุโส

คุณสมบัติ

- มีคุณวุฒิตรง
- มีระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ๒ ปี

เงินเดือน

- ไม่ต่ำกว่าขั้นตําระดับอาวุโส (๑๘,๐๑๐)

ผลการปฏิบัติราชการ

- มีผลการปฏิบัติราชการระดับชำนาญงานไม่ต่ำกว่าระดับ ดี ๒ ครั้ง

วินัย

- รอบประเมินที่ผ่านมาถึงวันแต่งตั้ง ไม่ถูกลงโทษสูงกว่า ภาคทัณฑ์

การอบรม

- ผ่านการอบรมหลักสูตรที่ ก.กลาง กำหนด

การปรับปรุงตำแหน่ง ระดับอาวุโส

- กรณีมีผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้นั้นมีคุณสมบัติครบ ผ่านการประเมินคุณลักษณะบุคคล

กรณีตำแหน่งว่าง

- เลขที่ตำแหน่งนั้นเดิมเป็นระดับอาวุโสมาก่อน
- ปริมาณงาน คุณภาพความรับผิดชอบไม่เปลี่ยนแปลง

๒.๔ เทคนิคการทำงานตามแนวทาง สตง. และ ป.ป.ช.

บรรยายโดย อาจารย์พนมวิมล วุฒาพาณิชย์

สรุปเนื้อหาวิชา มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตามหลักปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย พ.ร.บ. ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ อปท. “อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐”

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2562

หมวด 4 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 45 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายใน เขตสภาตำบล
- (6/1) ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนในการดูแลการจราจรและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (7 ตร) จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนา เด็กเล็ก

(8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 45 (8) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ราชการส่วน ท้องถิ่นอื่น สมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร่วมดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

(1) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

(2) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) บำบัดน้ำเสีย

(4) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) วางผังเมือง

(6) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

(7) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ

(8) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด

(9) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(10) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

(11) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรม อันดีของท้องถิ่น

(12) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะและสวนสัตว์ตลอดจน สถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร

(13) จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขการ

(14) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค

(15) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล

(16) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

(17) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ

(18) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549

หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการ บริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

(2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

(3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

(4) การสาธารณสุข โภคและการก่อสร้างอื่น ๆ

- (5) การสาธารณสุขการ
  - (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
  - (7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
  - (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
  - (9) การจัดการศึกษา
  - (10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
  - (11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
  - (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
  - (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
  - (14) การส่งเสริมกีฬา
  - (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
  - (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
  - (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
  - (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
  - (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
  - (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
  - (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
  - (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
  - (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
  - (24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - (25) การผังเมือง
  - (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
  - (27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
  - (28) การควบคุมอาคาร
  - (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
  - (30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
  - (31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้
- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
  - (2) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
  - (3) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
  - (4) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
  - (5) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - (6) การจัดการศึกษา
  - (7) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
  - (8) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

- (9) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (10) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (11) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- (12) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- (13) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (14) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (15) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- (16) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (17) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (18) การส่งเสริมการศึกษา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- (19) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (20) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (21) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (22) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (23) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- (24) จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (25) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (26) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (27) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (28) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (29) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒.๕ ความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม สร้างสุข สำหรับผู้บริหาร

บรรยายโดย อาจารย์พนมวิมล วุฒาพาณิชย์

สรุปเนื้อหาวิชา แนวทางการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเต็มที่ สามารถมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานให้มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ ผู้บริหารควรใส่ใจทุกข์สุขและรับฟังเรื่องราว ร้องทุกข์ ของประชาชนและเร่งหาแนวทางการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและเท่าเทียมกัน

๒.๖ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บรรยายโดย รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ชลาชนนาวิน

สรุปเนื้อหาวิชา การนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ต้องตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนและอยู่ภายใต้การกำหนดของนโยบาย และต้องขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมนั้น ๆ ด้วย

๒.๗ การบริหารงบประมาณและการเงินการคลังท้องถิ่น

บรรยายโดย นายพงษ์ศักดิ์ กวีนิพนธ์ชัย

สรุปเนื้อหาวิชา - ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ (มีผลใช้บังคับ วันที่ ๑ พ.ย.๒๕๖๖)

- ศึกษาแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการจัดหาพัสดุที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ค่าใช้จ่าย ในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุม ของหน่วยงานของรัฐ (ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ.) ๐๔๐๕.๒/ว ๑๑๙ ลง ๗ มี.ค.๒๕๖๑)

- ศึกษาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดทำประกันภัยทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- ศึกษาการนำเงินสะสมทราดรองจ่ายและยืมเงินสะสม โดยกิจการใดที่มีงบประมาณรายจ่ายประจำอนุญาตให้จ่ายได้แล้วแต่ระยะสามเดือนแรกของปีงบประมาณ อปท.มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามงบประมาณ อปท. อาจจำเงินสะสมทราดรองจ่ายไปพลางก่อนได้

- การใช้จ่ายเงินสะสม กรณี อปท. ใดมีกิจการพาณิชย์ หากมีความจำเป็นกิจการพาณิชย์อาจขอยืมเงินสะสมของ อปท. ไปทราดรองจ่ายเพื่อบริหารกิจการก่อนได้ โดยขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และให้ส่งขดใช้เงินยืมเงินสะสมเมื่อสิ้นปีงบประมาณ กรณี อปท. ได้มีผู้รับบำนาญ หรือผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับใน อปท. ประเภทเดียวกันในท้องที่ย้ายไปอยู่ใหม่ อปท. หรือ อปท. ใหม่ อาจยืมเงินสะสมทราดรองจ่ายให้กับผู้รับบำนาญนั้นได้ รวมทั้งการรับเงินบำเหน็จดำรงชีพโดยอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และเมื่อได้รับเงินคืนให้บันทึกบัญชีส่งใช้เงินสะสมที่ยืม

- การใช้จ่ายเงินสะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไข

๒.๘ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรยายโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ ชยางกุล

สรุปเนื้อหาวิชา PDPA ย่อมาจาก พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ การให้สิทธิกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล สร้างมาตรฐานการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล ให้ปลอดภัย และนำไปใช้ให้ถูกประสงค์ ตามคำยินยอมที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

๒.๙ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และนโยบายแห่งรัฐ

บรรยายโดย นางสาวนาถสุภา กัมปนานนท์

สรุปเนื้อหาวิชา การบริหารราชการแผ่นดินของไทย แบ่งออกเป็น ๓ ฝ่าย

ราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม สำนักนายกรัฐมนตรี

ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ

ราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ อบจ. เทศบาล อบต. กทม. เมืองพัทยา

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือการที่รัฐมอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเพื่อจัดทำบริการสาธารณะโดยมีความเป็นอิสระในการบริหารงานและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาจากส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาค โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการตามกฎหมายและภายใต้การกำกับดูแลที่เหมาะสม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๖๒ หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๒๔๙ -
มาตรา ๒๕๔

๑. โครงสร้าง อปท. (มาตรา ๒๔๙ , ๒๕๒)
๒. อำนาจหน้าที่ (มาตรา ๒๕๐ วรรค ๑)
๓. กำกับดูแล (มาตรา ๒๕๐ วรรค ๕)
๔. รายได้ (มาตรา ๒๕๐ วรรค ๔)
๕. การบริหารงานบุคคล (มาตรา ๒๕๑)
๖. การมีส่วนร่วมของประชาชน (มาตรา ๒๕๓ , ๒๕๔)

๒.๑๐ เทคนิคและวิธีการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ

บรรยายโดย นายไพบูลย์ โพธิ์สุวรรณ

สรุปเนื้อหาวิชา การกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยมีหลักการดังนี้

- ประชาชนได้อะไร
- ผู้บริหาร : เพื่อตอบสนอง ปัญหา/ความต้องการของประชาชน และความท้าทายในการ

พัฒนา

- สมาชิกสภา : ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ตรวจสอบและความถ่วงดุล

การกำหนดยุทธศาสตร์ แผนและงบประมาณ มีดังนี้

- ภายใต้อำนาจหน้าที่
- ประสานส่วนที่เกินอำนาจหน้าที่
- สอดคล้องกับนโยบายของฝ่ายการเมือง
- สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

๒.๑๑ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

บรรยายโดย นายไพบูลย์ โพธิ์สุวรรณ

สรุปเนื้อหาวิชา กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจาก (ก) อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สุขของประชาชน เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การผังเมือง (ข) ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ (ค) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด โดยให้เน้น ดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่สำคัญและมีผลต่อประชาชนโดยตรง เช่น การแก้ไขปัญหาความยากจน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ง) กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (จ) นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น (ฉ) แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน ในการนำประเด็นข้างต้นมาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คำนึงถึง สถานะทางการคลังของท้องถิ่น และความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ มาประกอบการ พิจารณาด้วย (๒) ๑๒ ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นในการจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นให้องค์กร บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง นำปัญหาความต้องการจากแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน ที่เกินศักยภาพ ของหมู่บ้านหรือชุมชน ที่จะดำเนินการเองได้มาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น แต่หากเกิน ศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้เสนอปัญหา ความต้องการ ไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้องค์กร บริหารส่วนจังหวัด

นำมาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม อำนาจหน้าที่ (๓) พิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นและ

ร่างแผนการดำเนินงาน (๔) ให้ความเห็นชอบร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงานตามข้อ ๑๙ (๒) (๕) พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑๒ หลักการ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

บรรยายโดย นายชิษณุพงศ์ สุวรรณ

สรุปเนื้อหาวิชา พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีทั้งหมด ๑๕ หมวด บทเฉพาะกาล ๑๓๒ มาตรา

การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุของหน่วยงานของรัฐ ต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงานของรัฐ และต้องสอดคล้องกับหลักการ

๑. คุ่มค่า มีคุณภาพหรือคุณลักษณะที่ตอบสนอง วัตถุประสงค์ในการใช้งานของหน่วยงานของรัฐมีราคาที่เหมาะสม
๒. โปร่งใส ต้องกระทำโดยเปิดเผย เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม
๓. มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการวางแผนการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุล่วงหน้าเพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีกำหนดเวลาที่เหมาะสม
๔. ตรวจสอบได้ มีการเก็บข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

๒.๑๓ การบริหารงานท้องถิ่นที่มุ่งผลสัมฤทธิ์

บรรยายโดย ศาสตราจารย์ ดร.โกวิท พวงงาม

สรุปเนื้อหาวิชา RMB ความหมาย

๑. เป็นการปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ และวิธีการบริหารงานของรัฐ
๒. วิธีการบริหารที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ หรือ ผลงานเป็นหลัก
๓. วัดผลด้วยตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๒.๑๔ หลักและวิธีปฏิบัติทางปกครองและความรับผิดชอบ

บรรยายโดย อาจารย์ พีรพงศ์ ทองคำ

สรุปเนื้อหาวิชา ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีการปฏิบัติการปกครองและความรับผิดชอบทางละเมิด

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีทั้งหมด ๓๘ ข้อ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดอันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ การฟ้องคดีละเมิดอันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ การเรียกร้องและการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ด้วยการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำเนินกิจการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นกระทำตามหน้าที่ และถูกฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนซึ่งบางกรณีมีวงเงินที่สูงมากเป็นการบั่นทอนการทำงานของเจ้าหน้าที่ ทำให้บางกรณีไม่กล้าตัดสินใจ เพราะเกรงว่าอาจถูกฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐไม่น้อย บทนิยามมาตรา ๔ ที่สำคัญ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีหลักการสำคัญอยู่ ๒ ประการ ๑. กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่หรือความรับผิดของ

หน่วยงานที่มีต่อผู้เสียหาย ๒. กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย ๑. กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่หรือความรับผิดของหน่วยงานที่มีต่อผู้เสียหาย กฎหมายนี้ได้กำหนดให้เกิดความรับผิดขึ้นเมื่อได้มีการทำ“ละเมิด”ต่อผู้เสียหายโดย เจ้าหน้าที่ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยผลของการละเมิดดังกล่าวเป็นผลให้“เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด” กับ“หน่วยงานของรัฐ”มีความรับผิดในมูลละเมิดดังกล่าว แต่กฎหมายมาตรา ๕ กำหนดเงื่อนไขการใช้สิทธิใน การฟ้องคดีเพื่อเรียกร้องสินไหมทดแทนไว้ คือ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่ เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายต้องฟ้องหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำ ละเมิดได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้แต่ถึงแม้ว่าจะฟ้องคดีละเมิดต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดไม่ได้ แต่หาก หน่วยงานของรัฐที่ร่วมรับผิดนั้นอาจใช้สิทธิ ขอให้ศาลที่พิจารณาคดีเรียกเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดนั้นมาเป็นคู่ความ ในคดีก็ได้ (มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง) แต่ถ้าในการทำละเมิดดังกล่าว หากเป็นการท ละเมิดไปโดยไม่ได้เกิดจากการ ปฏิบัติหน้าที่นอกเหนือหน้าที่ หรือ กระทำนอกเหนืออภีระเบียบทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ผู้ที่ต้องรับผิดในมูล ละเมิดนั้นก็คือ“เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด”เท่านั้น หน่วยงานของรัฐไม่ได้ร่วมรับผิดด้วย เจ้าหน้าที่รับผิดเป็นการ เฉพาะตัว ในกรณีนี้ผู้เสียหายจะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้(มาตรา ๖) หากเป็นกรณีมีการฟ้องผิดไป ฟ้องหน่วยงานของรัฐแทนที่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ มาตรา ๗ วรรค สองบัญญัติว่าถ้าศาลพิพากษายกฟ้องเพราะเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องมิใช่ผู้ต้องรับผิด ให้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด “หน่วยงานของรัฐ”หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมี ฐานะเป็นกรมราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระ ราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงาน ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ขยายอายุความฟ้องร้องผู้ที่ต้องรับผิดซึ่งมิได้ถูกเรียกเข้ามาในคดีออกไปถึงหกเดือนนับแต่วันที่คำ พิพากษานั้น ถึงที่สุด เมื่อเกิดกรณีการทำละเมิดอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ผู้เสียหายสามารถ ดำเนินการเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายดังกล่าวได้สองทางคือ (๑) ใช้สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาล (๒) เรียกร้องขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แทนการฟ้องคดีต่อศาล (มาตรา ๑๑) โดยการยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อหน่วยงานของรัฐ โดยให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอให้เสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (อาจขยายได้อีกไม่เกิน ๑๘๐ วัน) นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดเงื่อนไขการใช้สิทธิไล่เบี้ยระหว่าง เจ้าหน้าที่กับหน่วยงานของรัฐ กรณีที่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายไป แล้วด้วย ๒. กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย กฎหมายนี้กำหนดเงื่อนไขความรับผิดในมูลละเมิดของเจ้าหน้าที่ไว้ อีกประการหนึ่งก็คือ เป็น การท ละเมิดของ “เจ้าหน้าที่” ต่อ “หน่วยงานของรัฐ” (รัฐเป็นผู้เสียหายจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่) กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้กำหนดผลในทางกฎหมายไว้ ๒ประการ ได้แก่ (๑) กรณีที่การท ละเมิดเกิดจากการปฏิบัติในหน้าที่ หากเกิดกรณีเจ้าหน้าที่ใดปฏิบัติราชการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แล้วเป็น เหตุให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐ กรณีเช่นนี้เป็นผลให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นต้องรับผิดต่อหน่วยงานของรัฐ (มาตรา ๘,๑๐) โดยหน่วยงานของรัฐมีอำนาจในการมีคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็ม จำนวนหรือบางส่วนก็ได้ โดยอาจคำนึงถึงส่วนรับผิดชอบของหน่วยงานโดยไม่ต้องฟ้องศาล (มาตรา ๑๒) หาก เป็นกรณีที่มีผู้ทำละเมิดที่เป็นเจ้าหน้าที่มีหลายคน ก็ไม่นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมในมูลละเมิดมาใช้บังคับกับการ เรียกให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่ทำละเมิดชดใช้ค่าเสียหาย (มาตรา ๘ วรรคสี่) การชำระค่าสินไหมทดแทนของ เจ้าหน้าที่ที่ทำละเมิดดังกล่าวสามารถผ่อนชำระได้โดยคำนึงถึงรายได้ ฐานะครอบครัว ความรับผิดชอบ และ พฤติการณ์ต่างประกอบกัน (มาตรา ๑๓) หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้เสียหายต้องใช้สิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ทำละเมิดดังกล่าวชดใช้ค่า สินไหมทดแทนภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (มาตรา ๑๐ วรรคสอง)

หรือภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังที่เห็น ว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ (มาตรา ๑๐ วรรคสอง) (๒) กรณีที่เป็นการท ละเมิดอันมิได้เกิดจากการปฏิบัติในหน้าที่ หากเกิดกรณีเจ้าหน้าที่ใดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำการใดที่ไม่ใช่เป็นการปฏิบัติใน หน้าที่ เป็นเหตุ ให้องค์กรของรัฐได้รับความเสียหาย ถือว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบใช้ ค่าเสียหาย (มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง) หากหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบ ต้องใช้สิทธิ เรียกร้องให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานรัฐถึงการละเมิดและรู้ตัว เจ้าหน้าที่ผู้ต้อง ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของ กระทรวงการคลังที่เห็น ว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ (มาตรา ๑๐ วรรคสอง) โดยการใช้สิทธิเรียกร้องเพื่อให้ เจ้าหน้าที่ที่ทำการละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีนี้ เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง)

๒.๑๕ ทักษะ ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

บรรยายโดย น.ต.ดร.ชวพงศ์ ไรสาริกรรม

สรุปเนื้อหาวิชา มีความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาข้าราชการและ บุคลากรภาครัฐให้สามารถนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด ซึ่งจะนำไปสู่ การปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน ทั้งนี้เพื่อสร้างคุณค่าร่วมกัน ระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๖ ขั้นตอนการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๑. การประเมินตนเอง
๒. การวางแผนการพัฒนาด้านตนเอง
๓. การพัฒนาทักษะด้วยตนเอง
๔. การรับรองมาตรฐานทักษะด้านดิจิทัล
๕. การสะท้อนการเรียนรู้
- ๖ การนำความรู้ไปใช้งาน

๒.๑๖ การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สู่วิถีความเป็นเลิศ

บรรยายโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รมรงค์ จันโต

สรุปเนื้อหาวิชา การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่มีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบาย และเกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม วิถีคิด กระบวนการ ฯลฯ และอาจ นำมาสู่/ส่งผลให้ต้องมีแนวความคิดการบริหารสาธารณะ คือ ความเท่าเทียม พัฒนาคุณภาพชีวิต ทุกกลุ่มในสังคม ประโยชน์ของการคิดเชิงออกแบบ

๑. การเข้าใจปัญหาอย่างทอ่งแท้
๒. การหาทางออกแบบเป็นขั้นเป็นตอนและรอบด้าน
๓. การมีทางเลือกที่หลากหลาย
๔. การมีตัวเลือกที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุด
๕. การคิดเชิงสร้างสรรค์
๖. การมีแผนสำรองในการแก้ไขปัญหา

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

๓.๑ ต่อบุคคลเอง ได้แก่ ได้มีความรู้ ความเข้าใจ วิธีปฏิบัติงาน และนำความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น สามารถนำมาใช้กับงานที่รับผิดชอบอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้มีความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงาน และสามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ และมีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปฏิบัติงานได้ตามคุณลักษณะงานที่กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ ต่อหน่วยงาน ได้แก่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาจากการเข้ารับการฝึกอบรม ไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน และนำความรู้ ความเข้าใจ วิธีปฏิบัติงานมาเผยแพร่ ให้คนในองค์กรได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน นำความรู้ ความเข้าใจ การนำเทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาข้าราชการและบุคลากรในองค์กร และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อนำองค์กรสู่ความเป็นเลิศและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และคนในองค์กร

๔. แนวทางในการนำความรู้ ทักษะ ที่ได้รับการฝึกอบรมในครั้งนี้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน

๔.๑ นำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตำแหน่งไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔.๒ นำความรู้จากการฝึกอบรมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการทำงาน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อองค์กรและเพื่อนร่วมงาน ทำให้องค์กรขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓ นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาปรับปรุงวิธีการทำงานให้มีความเหมาะสมกับงานในหน้าที่ได้มากยิ่งขึ้น

๔.๔ สามารถเรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี กับการอยู่ร่วมกันในองค์กร และผู้อื่นได้ดี สามารถปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย

๕. ข้อเสนอแนะ

-ไม่มี-

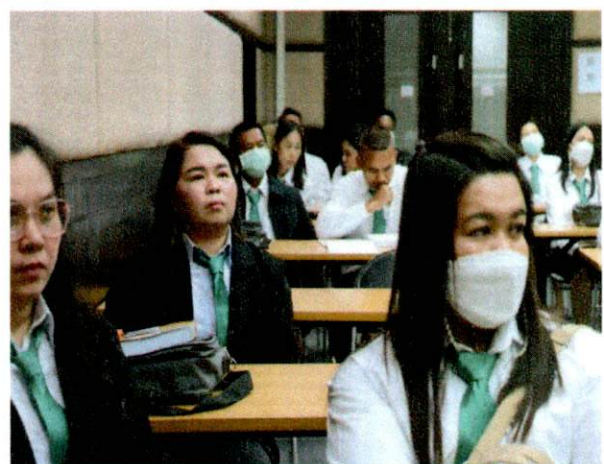

(นางสาวธัญลักษณ์ ทองทา)

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม

สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

หลักสูตร ข้าราชการท้องถิ่นระดับอาวุโส (ประเภททั่วไป ทุกตำแหน่ง) รุ่น ๒

ระหว่าง วันที่ ๒๔ มกราคม - ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗... (Small text describing the photo, partially illegible)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ร่วมกับ

สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ออกประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวธัญลักษณ์ ทองทา

ได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการท้องถิ่นระดับอาวุโส

(กลุ่มธุรกิจ) รุ่นที่ ๒

ระหว่างวันที่ ๒๘ มกราคม - ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

และมีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ของหลักสูตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

(รองศาสตราจารย์ เกศินี วิฑูรชาติ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(นายชจร ศรีชวโนทัย)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(นายพนมเทียน เส้งวัน)
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น